

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

RESOLUCIÓ D'ARXIU de les Informacions Prèvies nùms. 92/2012 i 128/2012, referents a la Direcció General de Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

Primer.- En data 26/04/2012 diversos mitjans de comunicació van publicar una notícia segons la qual la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra (en endavant, PG-ME) havia obert una pàgina web on es mostraven diverses fotografies de persones que presumptament haurien participat en els altercats que es van produir a Barcelona el 29/03/2012 –dia de vaga general-, a fi i efecte que la ciutadania col·laborés en la seva identificació.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 92/2012), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el si d'aquesta fase d'informació prèvia, en data 27/04/2012, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va efectuar una sèrie de comprovacions a través d'Internet, en relació amb els fets que s'havien evidenciat en els mitjans de comunicació.

Així, es va constatar que al lloc web de la PG-ME s'inclouïa un apartat anomenat "*Col·laboració ciutadana contra la violència urbana*", en el qual es mostraven una sèrie de 68 fotografies corresponents a 68 persones, en relació a les quals la PG-ME demanava la col·laboració de la ciutadania per tal que aportés informació que permetés la seva identificació. En concret a la pantalla, es mostrava el literal següent:

"Col·laboració ciutadana contra la violència urbana. La Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra demana la col·laboració dels ciutadans/es per tal que aportin informació que permeti la identificació de les 68 persones següents, de les quals la PG-ME disposa d'elements d'incriminació de la seva participació en actes delictius o vandàlics. La PG-ME garanteix la plena confidencialitat de la identitat i de les dades facilitades pels ciutadans/es, i els agraeix la seva implicació en la lluita per eradicar els episodis de violència urbana".

També es va verificar que clicant cadascuna de les fotografies mostrades s'accedia, al seu torn, a més fotografies de la persona en qüestió. Així mateix, algunes de les imatges mostrades tenien associat un vídeo on, presumiblement, apareixia la persona a quina fotografia s'havia associat el citat vídeo.

A l'últim, també es va comprovar que en aquesta pàgina web es facilitava un formulari que havia de ser emplenat per la persona qui facilitava informació per a la identificació de les persones que apareixien a les imatges esmentades.

Quart.- També en el si d'aquesta informació prèvia, per mitjà d'ofici de data 27/04/2012, es va requerir la Direcció General de Policia (en endavant, DGP) per tal que informés sobre diverses qüestions, entre d'altres:

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

1) Si l'actuació consistent en la difusió de les fotografies i vídeos corresponents a diferents persones al web de la PG-ME, s'emmarcava en actuacions d'investigació dutes a terme per ordre o a requeriment de l'Autoritat judicial o del Ministeri fiscal.

2) Els criteris que s'haurien tingut en compte per a la difusió de les imatges controvertides (fotografies i vídeos).

La DGP va respondre l'anterior requeriment a través d'escrit de data 10/05/2012, pel qual s'exposava, entre d'altres, el següent:

- Que *"la captació i la difusió d'imatges via web de concrets participants en actuacions delictives presenciades per la policia, són objecte de la corresponent investigació en base a la legislació policial (funcions de policia judicial), penal (...) i processal, així com d'acord amb una sèrie de normes que regulen drets fonamentals"* i citava concretament la Llei orgànica 4/1997 i la LOPD.
- Que *"atesos uns fets que poden constituir delictes i dels que l'autor no està identificat, la Policia ha facilitat al Ministeri Fiscal, abans de la inclusió al web, una relació detallada de les fotografies dels sospitosos o presumptes autors, totes elles incurses en les corresponents diligències policials, les quals esdevenen diligències de Fiscalia o judicials, segons els casos i d'acord amb el nivell d'investigació en què es trobin. Així mateix, en els supòsits en què ja existien Diligències prèvies (...) s'ha actuat en coordinació amb el jutges corresponents a cada concret procés (per tant, si hi ha diligències judicialitzades, es comunica i demana autorització a l'Autoritat judicial"*.
- Que, en base al principi que regeixen en matèria penal d'intervenció mínima, proporcionalitat i idoneïtat, els criteris per a la publicació han estat els següents:
 - *"Que no es tracti de persones especialment vulnerables (...). En tot cas, si es constatés la minoria d'edat o la incapacitat d'una persona en concret, hauria de finalitzar la difusió.*
 - *Que es tracti de fets greus que puguin qualificar-se de delictes pel Codi penal.*
 - *Que es pixelin les imatges d'altres ciutadans que puguin aparèixer en els gravacions però que no tinguin relació amb el fet delictiu.*
 - *Que es tracti d'investigacions concretes per a cada supòsit"*.

Cinquè.- En data 18/05/2012 l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va efectuar novament una sèrie de comprovacions a través d'Internet en relació als fets que van motivar la informació prèvia. Aquesta verificació va evidenciar que algunes de les fotografies controvertides que havien estat difoses mitjançant el web de la PG-ME, havien estat ja retirades, mostrant-se en el seu lloc un requadre amb la dicció *"persona identificada"*.

Sisè.- En data 31/05/2012 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, per considerar que la web de col·laboració ciutadana de la PG-ME vulnerava la LOPD.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Aquesta denúncia anava acompanyada per la demanda que la persona aquí denunciant hauria interposat davant la jurisdicció contenciós administrativa, en relació a la difusió de la seva imatge a través del web de la PG-ME, com a presumpte autor d'actes de violència urbana. A aquesta denúncia se li assignà el número IP 128/2012.

Setè.- Per mitjà d'ofici de data 15/06/2012 es va requerir la DGP per tal que aportés determinada informació addicional en relació als fets objecte d'investigació. Aquest requeriment fou contestat mitjançant ofici de data 27/06/2012.

Fonaments de Dret

Primer.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- De conformitat amb el que s'ha exposat als antecedents, és un fet incontrovertit que la PG-ME, a través del seu web, va difondre les imatges de diverses persones de les quals, segons s'informava al mateix web *"es disposa d'elements d'incriminació de la seva participació en actes delictius o vandàlics"*. Aquesta difusió de dades a través d'internet, tot i no tenir uns destinataris concrets, s'ha de considerar com una cessió o comunicació de dades, entesa com *"qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat"* (art. 3.i de la LOPD).

L'article 11 LOPD és el precepte en el qual es regula la comunicació de dades en els següents termes:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei. (...)"

Així doncs, en el cas present estariem davant d'una cessió o comunicació de dades personals que, tot sembla indicar, no hauria comptat amb el consentiment de les persones afectades, raó per la qual cal dirimir si concorre en aquest supòsit una habilitació legal que permeti tal difusió, de conformitat amb el previst a l'article 11.2.a) LOPD.

A aquest respecte, i tenint en compte les circumstàncies en relació a les quals es van difondre les imatges controvertides, cal aquí evidenciar la condició de policia judicial que ostenta la PG-ME, així com les funcions que aquesta té encomanades, segons la legislació vigent, pel que fa al descobriment dels delinqüents.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

L'article 12 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, explicita el següent:

“1 El Cos de Mossos d'Esquadra, com a policia ordinària i integral, exerceix les funcions que l'ordenament jurídic atribueix a les forces i els cossos de seguretat, i, en concret:

(...)

Tercer. Les funcions de policia judicial que li corresponen d'acord amb l'article 13.5 de l'Estatut d'autonomia i que són establertes per l'article 126 de la Constitució, els articles 443 i 445 de la Llei orgànica del poder judicial i la resta de la legislació processal vigent, sens perjudici de les que corresponen a les policies locals. Aquestes funcions són acomplertes per mitjà dels serveis ordinaris del Cos o per mitjà de les seves unitats orgàniques de policia judicial, a iniciativa pròpia o a requeriment de les autoritats judicials o del ministeri fiscal”.

Per la seva banda, segons l'ordenament jurídic, correspon a la policia judicial:

L' article 126 de la Constitució Espanyola (CE) determina:

“La policia judicial depèn dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal en les seves funcions d'indagació del delicte i de descobriment i assegurament del delinqüent, en els termes que la llei estableixi”.

En concordança amb el precepte anterior, l'article 282 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, enuncia:

“La policia judicial té per objecte, i és obligació de tots els qui la componen, descobrir els delictes públics que es cometin al seu territori o demarcació; practicar, segons les seves atribucions, les diligències necessàries per comprovar-los i descobrir els delinqüents, i recollir tots els efectes, instruments o proves del delicte que hi hagi perill que desapareguin, els quals han de posar a disposició de l'autoritat judicial (...)”

Per la seva banda, l'article 547 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, estableix:

“La funció de la policia judicial comprèn l'auxili als jutjats i tribunals i al ministeri fiscal en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i l'assegurament dels delinqüents. Aquesta funció competeix, quan siguin requerits per prestar-la, a tots els membres de les forces i cossos de seguretat, tant si depenen del Govern central com de les comunitats autònomes o dels ens locals, dins l'àmbit de les seves competències respectives”.

I l'article 549 d'aquesta mateixa norma disposa:

“1. Corresponen específicament a les unitats de policia judicial les funcions següents:

a) Esbrinar sobre els responsables i les circumstàncies dels fets delictius i la detenció dels primers, i donar-ne compte seguidament a l'autoritat judicial i fiscal, de conformitat amb el que disposen les lleis (...)

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Els preceptes que s'acaben de transcriure porten a una primera conclusió, com és que correspon a la PG-ME, atesa la funció que té atribuïda la policia judicial, dur a terme les diligències relatives a la identificació del delinqüent. I és precisament en el marc d'aquestes diligències en les quals s'encabiria la difusió de les imatges controvertides a través del web de la PG-ME.

Un cop efectuada aquesta primera conclusió, cal assenyalar en aquest punt que el legislador, conscient que en determinats àmbits i amb certa freqüència –com ara el policial que aquí ens ocupa-, podria donar-se una col·lisió del dret a la protecció de dades amb altres drets o principis constitucionals (com la seguretat pública i prevenció-persecució de les infraccions penals)-, va incloure a la normativa de protecció de dades determinats preceptes que de forma específica concreten el règim aplicable en aquests supòsits. Així, l'article 22.2 de la LOPD, en relació al tractament de dades personals per part de les Forces i els Cossos de Seguretat, preveu que:

“La recollida i el tractament per a finalitats policials de dades de caràcter personal per les Forces i els Cossos de Seguretat sense el consentiment de les persones afectades estan limitats a aquells supòsits i aquelles categories de dades que siguin necessaris per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals, i han de ser emmagatzemades en fitxers específics establerts a aquest efecte, que s'han de classificar per categories en funció del grau de fiabilitat”.

Així, la consideració que una dada personal s'hagi tractat amb finalitats policials resulta especialment rellevant, atès que d'aquesta circumstància depèn que li sigui aplicable l'exempció de consentiment prevista a l'article 22 de la LOPD.

En relació a què s'ha d'entendre per finalitats policials, la Recomanació nº (87)15 del Consell d'Europa, per la qual es regula l'ús de dades personals amb finalitats policials, explicita al seu apèndix el següent: *“l'expressió per a finalitats policials engloba totes les tasques per a les quals les autoritats de policia han d'actuar per a la prevenció i supressió del delictes i el manteniment de l'ordre públic”.* D'altra banda, el propi literal de l'article 22.2 de la LOPD delimita clarament el concepte de dades amb finalitats policials: seran les necessàries per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

D'acord amb els criteris exposats, s'ha de d'entendre que el tractament de les imatges que va fer la PG-ME al seu web tenia finalitats policials, per la qual cosa serà també d'aplicació l'habilitació legal prevista a l'article 22.2 de la LOPD.

En aquest mateix ordre de coses, com element addicional a tenir en compte en relació a l'existència d'una habilitació legal que permeti el tractament aquí analitzat, no és sobrer mencionar el Reglament d'Interpol sobre el tractament de dades, aprovat el novembre de 2011 i que va entrar en vigor al juliol de 2012. Aquest Reglament l'ha esgrimit la DGP en la seva resposta als requeriments d'informació de l'Autoritat, si bé cal precisar que el seu àmbit d'aplicació es refereix a tractaments de dades realitzats en el Sistema d'Informació d'Interpol, cosa que presumiblement no es donaria en el present cas. Malgrat això, sí podrien servir com

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

a criteri interpretatiu algunes de les seves previsions específiques, relatives a la possibilitat de divulgació de dades al públic. Així, el seu article 61 estipula que s'hauran de complir determinades condicions per tal de considerar lícita la difusió pública de les dades personals tractades en el Sistema d'Informació d'Interpol, de les quals resulten especialment rellevants les especificades al seu apartat 2.a).

“Artículo 61: Divulgación de datos al público

(...)

2. Los datos tratados en el Sistema de Información de INTERPOL solo podrán ser divulgados al público si se cumplen las condiciones cumulativas siguientes:

a) la divulgación se realiza con al menos una de las finalidades siguientes:

i. alertar al público;

ii. solicitar la ayuda de los ciudadanos;

iii. cualquier otra finalidad que contribuya a la cooperación policial internacional;

(...)”

Per acabar, cal aquí analitzar per la seva especial transcendència, la sentència del Tribunal Constitucional 14/2003, dictada amb ocasió d'un recurs d'empara interposat per una persona que considerava s'havia vulnerat el seu dret a l'honor i a la seva imatge per la difusió d'una fotografia seva per part d'un cos de seguretat de l'Estat. El TC estimà el recurs d'empara per considerar que s'havien vulnerat els drets esmentats, i això sobre la base d'uns arguments vinculats al principi de proporcionalitat i a la necessitat de ponderar els drets en conflicte, arguments que si es traslladen al cas sotmès a aquesta Autoritat, porten a concloure en el sentit contrari al d'aquella sentència del TC. En síntesi, el fil argumental d'aquella sentència va ser el següent:

1. Els drets fonamentals reconeguts a la Constitució només poden cedir davant els límits que la pròpia Constitució expressament imposa, o davant les que de manera mediata o indirecta s'inferixin de la mateixa al resultar justificats per la necessitat de preservar altres drets o béns jurídicament protegits. Així mateix recorda que, de conformitat amb la reiterada doctrina del Tribunal, la constitucionalitat de qualsevol mesura restrictiva de drets fonamentals ve determinada per l'estricta observança del principi de proporcionalitat.

2. En el supòsit concret, l'adopció de la mesura qüestionada –la difusió de la fotografia per part de la policia als mitjans de comunicació– requeria ponderar, d'una banda, la gravetat de la intromissió que comportava –el dret a la pròpia imatge del recurrent en empara– i, d'altra banda, si la mesura era idònia, necessària, imprescindible i proporcionada per assegurar la defensa del interès públic que es pretenia protegir. Considera el TC que aquesta exigència requeria la fonamentació de la mesura per part de l'autoritat que l'havia adoptat *“pues sólo tal fundamentación permitiría que fuera apreciada por el afectado en primer lugar y, posteriormente, que los órganos judiciales pudieran controlar las razones que la justificaron a juicio de la autoridad policial”*, justificació que només es va oferir a posteriori.

3. D'altra banda, considera el TC que les finalitats específiques de la investigació policial que amb caràcter genèric enuncitava l'Audiència Nacional (quina resolució judicial era objecte de recurs d'empara) per justificar la difusió de la fotografia policial del demandant –la persecució i

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

càstig del delictes, que constitueixen béns dignes de protecció constitucional- no resultava convincent per raó de les circumstàncies concurrents en aquell cas concret:

a) En aquell cas els presumptes autors dels fets delictius investigats ja havien estat identificats per la policia, qui, a més, comptava amb una fotografia de cadascun d'ells.

b) Que dos d'ells, entre els quals figurava el demandant en empara, es trobaven detinguts en dependències policials en el moment que la policia va distribuir a determinats mitjans de comunicació la fotografia del demandant efectuada per a la fitxa policial.

c) Que el tercer implicat, tot i estar fugit, ja havia estat identificat.

4. Seguidament el TC analitza si l'actuació policial qüestionada pot trobar-se justificada en altres béns constitucionals o interessos públics, adduïts per l'Audiència Nacional en la sentència recorreguda, el Ministeri Fiscal i l'Advocacia de l'Estat (la tranquil·litat de l'opinió pública, donada la transcendència social dels fets delictius investigats, la transmissió d'un missatge d'eficàcia policial, i fer saber al fugitiu que el setge era més estret). El TC estima que, donades les circumstàncies del cas, aquests béns o interessos no requerien per a la seva consecució la difusió per la policia de la fotografia controvertida, i això per les raons següents:

a) Identificats els presumptes autors dels fets delictius, i trobant-se detingut el demandant d'empara, la consecució dels interessos ressenyats s'assolia perfectament informant a l'opinió pública dels resultats de la investigació policial, de la detenció de dues persones i de la recerca de la tercera.

b) Igual conclusió mereix l'argumentació consistent en què la finalitat pretesa amb la difusió de la fotografia del demandant d'empara era la de fer saber a la persona fugitiva que el seu setge era més estret i la d'aconseguir la col·laboració ciutadana en la seva detenció. Declara el TC que si bé aquestes finalitats eren perfectament legítimes, no requerien per a la seva consecució la difusió de la fotografia de la persona demandant, doncs per assolir-les n'hi havia prou amb fer saber a la persona fugida que estava identificada, que se l'estava buscant i que es trobaven detingudes les altres dues persones implicades en els fets investigats. Així, argumenta el TC, es podia justificar la "pretendida colaboración ciudadana para su detención la difusión de la fotografía de la persona huida, pero no la de quien como el demandante de amparo, se encontraba ya detenido, pues nada aportaba a la finalidad perseguida" (FD 11).

Com s'ha avançat, els arguments sobre els quals es basa aquesta doctrina del TC es poden traslladar al cas que aquí es resol, i a tal efecte s'han de tenir en compte determinats elements que concorren en el present supòsit, a diferència del que succeïa en el cas abordat pel TC:

- La difusió de les fotografies tenia la finalitat, precisament, d'identificar als presumptes delinqüents en relació a uns fets que havien creat una alarma social important, el que requeria una ràpida actuació policial.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

- En relació a la prèvia justificació de l'actuació controvertida, que exigeix el TC com a requisit, es pot considerar que aquesta s'explicitava en el mateix web de la PG-ME en el moment en què s'accedia a les fotografies. En aquest web s'informava del següent *"Col·laboració ciutadana contra la violència urbana. La Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra demana la col·laboració dels ciutadans/es per tal que aportin informació que permeti la identificació de les 68 persones següents, de les quals la PG-ME disposa d'elements d'incriminació de la seva participació en actes delictius o vandàlics. La PG-ME garanteix la plena confidencialitat de la identitat i de les dades facilitades pels ciutadans/es, i els agraeix la seva implicació en la lluita per eradicar els episodis de violència urbana"*.

- D'acord amb una doctrina consolidada del TC, que es reitera a la sentència indicada, els drets de les persones no són absoluts i per això el seu contingut es troba delimitat per altres drets o béns constitucionals. Poden existir circumstàncies que legitimin la intromissió en el dret, com *"cuando la propia -y previa- conducta de aquél o las circunstancias en las que se encuentre inmerso justifiquen el descenso de las barreras de reserva para que prevalezca el interés ajeno o el público que puedan colisionar con aquél"*. Aquesta circumstància es donaria en el cas aquí analitzat, en què les 68 persones, quines fotografies es van difondre a través del web de la PG-ME, haurien tingut una conducta prèvia que justificaria el "descens de les barreres de reserva".

En definitiva, que d'acord amb tot el que s'ha exposat fins aquí, es considera que la difusió de les imatges de les persones que havien presumptament participat el dia 29/03/2012 en actes delictius relacionats amb la violència urbana i quines dades s'havien difós mitjançant el web de la PG-ME, no resulta constitutiu d'infracció a la normativa de protecció de dades.

Dit això, es considera necessari fer algunes observacions a la DGP, en relació amb el principi de qualitat de les dades consagrat a l'art. 4 de la LOPD, i en concret en la seva vessant de proporcionalitat, el qual ha de regir en qualsevol actuació que incideixi en el dret a la protecció de dades de caràcter personal. A aquest respecte cal aquí posar en relleu la difusió formidable que Internet dona a qualsevol informació que es faci accessible a través d'aquest mitjà, com és el cas que aquí ens ocupa, i les repercussions que d'això es poden derivar. És per això que en la difusió de dades personals a través d'internet amb caràcter general, i en el cas particular de la web de la PG-ME, s'ha de ser especialment escrupolós pel que fa al compliment del citat principi de proporcionalitat. Així, caldrà ser especialment curós en la difusió de fotografies quan les persones quina imatge es divulga no han estat encara imputades o acusades en un procediment penal, i adoptar en tal cas les mesures següents:

- a) Cadascuna de les imatges hauria de ser retirada d'Internet tan bon punt resulti identificada la persona en qüestió (cal precisar aquí que de la documentació que consta en aquestes actuacions, s'infereix que la DGP ha complert de forma rigorosa amb aquest requisit).
- b) Transcorregut un temps prudencial sense que es produeixi la identificació de les persones quina imatge es difon, s'hauria de cessar en aquesta difusió a través d'Internet (procedeix també aquí la mateixa precisió efectuada en l'apartat a).

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

c) S'hauria de ser particularment estricte en la utilització de la informació que complementa les fotografies de persones objecte de difusió, informació complementària que pot consistir en imatges il·lustratives o textos sobre la justificació de la recerca d'aquestes persones. Així, s'haurien d'evitar missatges equívocs que puguin portar a pensar que la persona quina imatge es difon ha estat ja declarada culpable d'un concret fet delictiu.

Tercer.- De conformitat amb tot el que s'ha exposat al fonament de dret anterior, es conclou que en allò referent a la presumpta comunicació il·lícita de dades personals efectuada a través del web de la PG-ME, durant la present informació prèvia no s'ha acreditat l'existència d'indicis racionals que permetin imputar tal infracció a la DGP, motiu pel qual procedeix acordar l'arxiu de les presents actuacions respecte a aquest extrem concret. En efecte, de conformitat amb l'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, "(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats". I l'art. 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment: "a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa"

Per contra, en el sí de la investigació prèvia s'han detectat indicis d'infracció a la LOPD respecte al tractament de les dades de les persones que havien prestat la seva col·laboració en la identificació de les imatges difoses al web de PG-ME, raó per la qual aquesta Autoritat ha iniciat el procediment sancionador corresponent.

Per tot això,

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia números 92/2012 -pel que fa a la comunicació de dades de caràcter personal- i 128/2012, relatives a la Direcció General de Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Segon.- Notificar aquesta Resolució a la Direcció General de Policia i comunicar-la a la persona denunciante.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat denunciada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat denunciada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 22 de març de 2013